

[Undervisningsministeren.]

seminarier, end den på noget tidspunkt har været.

Jeg beklager, at de to partier her har taget så voldsomt på vej, som de gjorde, når der ikke er nogen saglig baggrund derfor; og jeg beklager, hvis man ikke under sagens videre behandling kan finde jordbund for en forhandling om de ting. Man behøver ikke brutalt at afvise enhver forhandling, hvilket jeg forstod de ærede medlemmer gjorde her. Jeg kan ikke tro, at det kan være det sidste ord i sagen fra de to partier.

Damsgaard: Jeg kan forstå, at den motivering, jeg på venstres vegne gav for vor modstand imod disse to lovforslag, har gjort et vist indtryk på ministeren. Det forstår jeg udmærket i betragtning af den indstilling, den højtærede minister tidligere har haft. Her er i virkeligheden tale om en ny linje, en principændring, for kan man gøre det for de to seminarier, der er tale om her, fordi der er kommet et ønske om det, kan andre private seminarier da med fuld ret komme og bede om det samme.

Det undrer mig, at ministeren ikke kan forstå, at jeg har lagt op til en diskussion om private og statsseminarier. Det er da ganske naturligt i denne forbindelse, og det er for mig netop ganske naturligt, når det er den nuværende højtærede undervisningsminister, der kommer med sådanne forslag. Det er talemåder, siger ministeren. Det har det ikke været for den højtærede minister før. Vi har begge været i folketinget så længe, at vi har overværet mange skolediskussioner her, og jeg husker, hvorledes den nuværende højtærede undervisningsminister på tidligere tidspunkter har stillet sig til sådanne spørgsmål. Her er virkelig tale om en principændring og en ændring i ministerens indstilling.

Jeg vil da gerne have sagt, at det ikke har været min mening, fordi jeg ikke har omtalt det, at sige, at der ikke foregår en god undervisning på de statsseminarier, vi har. Det ved jeg da så udmærket der gør, ligesom der gør det på de private seminarier. Det er ikke det, det drejer sig om. Det er et spørgsmål om et princip, om de private seminarier skal blive ved med at være private, eller om vi skal have flere stats-

seminarier. Og så er det selvfølgelig rigtigt, at det er eleverne, der skal betale den forskel, der bliver, som ministeren siger. Ja vel, men det er netop forskellen på private skoler og statsskoler, og jeg er ikke — som den højtærede undervisningsminister er blevet det på det sidste — så bange for, at nogle skal betale for den undervisning, de får, enten det er på et seminarium, en ungdomsskole eller andre steder. Det er jeg slet ikke så bange for. Vi kan naturligvis drøfte — det er jeg villig til — om det tilskud, der skal gives til de private seminarier, skal være lidt større eller lidt mindre. De to skoleformer adskiller sig jo ved, at der fra anden, altså privat side betales noget.

Det er i øvrigt interessant her og andre steder at høre, at grundtvigianeren den højtærede undervisningsminister nu så stærkt går ind for gratis undervisning på alle områder, også på seminarierne. Sådant må man jo have lov til at opfatte det, når det lægges op på den måde, idet ministerens talsmand eller måske rettere talsmanden for det store parti i regeringen udtrykkeligt sagde: ja, vi må jo se at komme over til, at alle seminarier bliver statsseminarier. (*Lysholt Hansen:* Det sagde jeg ikke!). Ja, så måske, at det ville være rimeligt, at det blev sådan. At man nu tager dette lille skridt, medens vi har en radikal undervisningsminister, er ikke særlig betryggende i henseende til, hvordan udviklingen vil blive. Man kunne måske også føje til, at den højtærede minister, når det gælder friskolerne for børn, jo ikke anlægger det synspunkt, som her anlægges. På det punkt er man vel stadig væk enig i, at der skal betales disse 20 pct. af forældrene, for at det skal være private skoler.

Hvordan vil ministeren i øvrigt efter den nye indstilling, han her har givet udtryk for, stille sig til den frie seminarieuddannelse, der foregår i Ollerup, hvor der jo også betales noget? Det er da vel ikke meningen, at al fri undervisning, også for seminarieelever, skal gå over til staten. Ministeren kan synes om det eller ikke, men det er ministeren, der gennem sine forslag har lagt op til en diskussion om, hvorvidt det skal være statsskoler eller friskoler på dette område. Venstre ønsker ikke nogen debat herom. Vil ministeren have et udvalg nedsat til drøftelse af disse ting —